

være lettere for eksisterende hovedaktionærer, der afgiver indflydelse i et selskab, at beholde skattefriheden af udbytter. Endvidere vil nye samarbejdspartnere kunne opnå skattefrihed for udbytter, hvis de erhverver 20 pct. af aktierne i selskabet.

Den foreslåede nedsættelse af ejerandelen er en lempelse af den kædebeskatning af udbytter, der kan opstå, når et selskab ejer aktier i andre selskaber. Kædebeskatningen opstår ved at indkomst optjent i et selskab, som følge af selskabsbeskatningen af udbytte beskattes i flere selskaber, før den udloddes til den endelige aktionær. Nedsættelsen af ejerkravet til 20 pct. vil medføre, at flere selskaber vil være skattefri af udbytter, hvilket indebærer, at den nævnte kædebeskatning vil opstå i færre tilfælde end i dag.

c. Ophævelse af grænsen for kontant betaling ved skattefrie omstruktureringer

Der foreslås visse ændringer af reglerne om skattefri fusion, spaltning og aktieombytning. Forslagene har til formål at lette omstrukturering af selskaber og give en større grad af fleksibilitet ved omdannelse af eksisterende selskaber.

Reglerne om skattefri fusion, spaltning og aktieombytning hviler på et successionsprincip. På aktionærniveau indebærer successionen, at selve transaktionen ikke udløser beskatning, da aktierne i det modtagende selskab anses for erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som de ombyttede aktier. Beskatningen af aktierne udskydes til det tidspunkt, hvor der sker en aktieoverdragelse uden succession. For så vidt angår aktiver og passiver, der erhverves af det modtagende selskab, anses disse ligeledes for erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum som af det indskydende selskab, og beskatning sker, når det modtagende selskab afstår aktiverne.

Adgangen til at anvende reglerne om skattefri fusion, spaltning og aktieombytning er betinget af, at mindst 90 pct. af vederlaget er aktier. Det vil sige, at der kan ske en kontantvederlæggelse på maksimalt 10 pct. I det omfang vederlæggelsen sker kontant, anses aktierne for afstået, og der indtræder beskatning efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler. Ved en spaltning, hvor det indskydende selskab ikke ophører, beskattes et kontantvederlag som udbytte, hvilket er i overensstemmelse med reglerne om udbyttebeskatning ved en nedskrivning af aktiekapitalen.

Ved fusion og aktieombytning kan der ske en skæveling mellem aktionærerne af kontantvederlaget på de maksimalt 10 pct., således at enkelte aktionærer udelukkende vederlægges med kontanter. Ved spaltning gælder den udtrykkelige betingelse, at aktionæ-

rerne i selskabet skal modtage aktier i de modtagende selskaber i forhold til deres indbyrdes ejerforhold i det indskydende selskab, det såkaldte pro rata-krav.

Der er ikke nogen reel begrundelse for at opretholde maksimalgrænsen for kontantvederlæggelse. En ophævelse af maksimalgrænsen vil medføre væsentlig mere fleksible regler for selskaber, der ønsker at foretage omstruktureringer. Samtidig findes det ubegrundet, at der kun er mulighed for at vælge enten fuld skattepligtig transaktion eller ren succession (dog med mulighed for 10 pct. kontantvederlæggelse), mens transaktioner der sker med delvis beskatning og delvis succession ikke kan lade sig gøre.

Det foreslås derfor, at ophæve kravet om, at der maksimalt må ske en kontantvederlæggelse på 10 pct. af den pålydende værdi af de modtagne aktier, for at en fusion, spaltning eller aktieombytning kan ske skattefrit. Det foreslås endvidere at ophæve pro rata-kravet, der gælder ved spaltning.

En afskaffelse af 10 pct.-kravet medfører, at der er valgfrihed med hensyn til, hvor stor en del, der vederlægges i aktier, og hvor stor en del der vederlægges kontant. Definitionen af de enkelte dispositioner medfører dog naturligt, at der er et mindstekrav til, hvor stor en del der skal vederlægges i aktier. Mindstekravet er forskelligt ved de enkelte dispositioner.

Formålet med forslaget er at indbygge en større grad af fleksibilitet i reglerne. Det bliver op til selskaberne selv at vælge, hvordan de vil indrette sig, og selskaberne kan i højere grad selv styre i hvilket omfang, en transaktion skal udløse beskatning. Der bliver således ikke kun 2 valgmuligheder, skattefri eller skattepligtig transaktion, idet en mellem løsning bliver mulig. I det omfang en aktionær vederlægges kontant anses dette for en afståelse af aktierne, og der vil indtræde beskatning efter aktieavancebeskatningslovens almindelige regler eller udbyttebeskatning.

Forholdet mellem aktievederlæggelse og kontantvederlæggelse afgør forholdet mellem størrelsen af den skat, der udløses ved selve transaktionen og størrelsen af den skat, der kan udskydes til senere betaling i kraft af successionsadgangen. Forslaget indebærer ingen risiko for, at dele af beskatningen fortabes, idet kontantvederlæggelsen betyder, at aktierne anses for afstået, og dermed indtræder der afståelsesbeskatning.

Reglerne om skattefri fusion, spaltning og aktieombytning er udformet på grundlag af fusionsskattedirektivet (90/434/EØF). Betingelsen om en kontantvederlæggelse på maksimalt 10 pct. af den pålydende værdi af de nye aktier, indgår i fusionsskattedirektivets definition af fusion, spaltning og aktieombytning. Fusionsskattedirektivet er et minimumsdirektiv, og